НӘСИМИ

ГӘЗӘЛЛӘР

Һәр сәһәр вахтиндә ким, бүлбүл фәганын башилләр—
Дәрдим артар шөјлә ким, ахар көзүмдән јашиләр.
Шөјлә фәрјад ејләр ол бичарә бүлбүл аһ илә
Ким, онун әфганинә фәрјада кәлди дашиләр.
Билмәзәм зүлфүнмүдүр һәр тарәсин дам ејләјән,
Јохса чанә гәсд едән көзүнмидир, ја гашиләр.
Чүнки Мәчнунам верирәм һали-Мәчнундан хәбәр
Шол сәбәбдән ким, аныла олмушыз адашиләр.
Ханда бир Лејли олурса, онда бир Мәчнун олур,
Ханда ким, бир кәнч ачулур онда итир башиләр.
Бәрәкаллаһ, дәсти-гүдрәт түрфә јазмыш нәгшини,
Афәрин ол нәгшә ким, ачиз галур нәггашиләр.
Тәрки-чан гылды Нәсими, кечди аләмдән бу күн,
Атә-анә ханда галды гоһм илә гардашиләр?

Сүбһдәм дилдарими көрдүм отагындан кәлүр,
Ејлә сандым һуридир, фирдовс багындан кәлүр.
Ја мәкәр нури-тәчәлладыр әјан олду јәгин;
Ај илә күн тәл'әти күлкун јанагындан кәлүр.
Чешмеји-һејван хәчилдир ләбләриндән даима,
Аби- көвсәр шәрбәти ширин додагындан кәлүр.
Зүлфүниз чинилә чүнким дәм урар мүшки-хәта.
Русијәһ билмәз хәта һәр дәм дамагындан кәлүр.
Гамәтү гәддин, шаһа, кәр сәрв көрсә дәр чәмән,
Хәм олуб сечдә едәр, титрәр будагындан кәлүр.
Дилбәра, бу һүсн илә мән' ејләмә мән ашиги,
Ханда ким, бир күл битәр, бүлбүл гырагындан кәлүр.
Еј Нәсими, руһпәрвәр кәлди јарындан нәсим,
Исаның әнфасыдыр, дилбәр бухагындан кәлүр.

Мәрһәба, хош кәлдин, еј руһи-рәваным, мәрһәба!
Еј шәкәрләб јари-ширин, ламәканым, мәрһәба!
Чүн ләбин чами-Чәм олду нәфһеји-руһүлгүдус,
Еј чәмилим, еј чамалым, бәһри-каным, мәрһәба!
Көнлүмә һеч сәндән өзкә кимсә дајиг көрмәдим,
Сурәтим, әглим, үгулум, чисми-чаным, мәрһәба!
Еј мәләк сурәтли дилбәр, чан фәдадыр јолуна! —
Чүн деди ләһмин, ләһими-чани-чаным, мәрһәба!
Кәлди јарым наз илә сорду: «Нәсими, нечәсән?»
Мәрһәба, хош кәлдин, еј руһи-рәваным, мәрһәба!

Јүзүндүр аләм ичрә маһи-әнвәр,
Ләбиндир чәннәт ичрә аби-көвсәр.
Сачын валлејлү, јүзүн вәззүһадыр,
Тәһадир көзләрин, аллаһү-әкбәр!
Ләбин ејни-һәгигәт сәлсәбилдир,
Дишиндир лә'лү мәрчан, дүрлү көһәр.
Чү ешгин нәртөвидир чүмлә чанлар,
Гашынла кирпијиндир шәмсү хавәр.
Јүзүндүр гиблеји-мә'будү тәһгиг,
Сән олдун мәсчидү меһрабү мәнбәр.
Гәмәр тәк гашынын шәклини көрдүм;
Догундур маһи-табан, нури-әнвәр.
Јүзүндән сивү дү хәт олду заһир
Ки, јүзүндән чаһан долду сәрасәр.
Чамалындан бурахдын та нигаби,
Јүзүн шөвгиндән олду чан мүнәввәр.
Нәсими билди чүн бу сирри һәгдән,
Онунчун вәслинә олду бәрабәр.

Мәним јари-вәфадарым, кәл ахыр!
Мәләк сурәтли дилдарым, кәл ахыр!
Фәрагин чанимн јахды бәгајәт, —
Һәбибим, мунисим, јарым, кәл ахыр!
Фәрагиндән гаты диванә булдум;
Кәрәм гыл, зүлфи зүннарым, кәл ахыр!
Сәни көрдүм, дедим: еј күли-чәннәт,
Бәнәфшә, тәзә күлзарым, кәл ахыр!
Гәрарым галмады, сәбрим түкәнди,
Ләби лә'ли-шәкәрбарым, кәл ахыр!
Мәнәм бүлбүл кими кирјанү налан,
Додагы гөнчә, күлзарым, кәл ахыр!
Гашын гаршусуна чаным бәрабәр,
Мәним тирү камандарым, кәл ахыр!
Нәсими натәван олду гәминдән,
Кәл еј чаным, кәл еј јарым, кәл ахыр!

Дүшдүм әзәлдә зүлфүнә, дам олмадан һәнуз;
Ичдим ләбин шәрабини, чам олмадан һәнуз,
Көрдүм јүзүнү Кә'бәдә әһли-сәфа илә,
Гылдым тәваф Кә'бә һәрам олмадан һәнуз.
Јазмыш јүзүндә сурәти-рәһмани вәлсәлам;
Әрш илә күрси, ловһү гәләм олмадан һәнуз.
Көрдүм јүзүндә нури-тәчәллаји-шөвгини —
Ајү күнәшдә нурә мәгам олмадан һәнуз.
Дүрданә дишләрини онун көрмүш идим өш
Дүррү сәдәфдә нәзмү низам олмадан һәнуз.
Вәчһиндә јазмыш иди аның отуз ики һәрф
Хәттү бәјану һәрфү кәлам олмадан һәнуз.
Көрмүш иди Нәсими јүзүндә нишани-һәгг
Олдум нишан сүбһ илә шам олмадан һәнуз.